

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžp/35/2012
Identifikačné číslo spisu:	1010201701
Dátum vydania rozhodnutia:	16.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1010201701.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. v právnej veci žalobkyne: P.J., O. XX, W., zastúpenej advokátom Mgr. Ing. Michalom Radosom, Pankúchova 5, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad v Bratislave, Staromestská 6, Bratislava za účasti: ABA 1 s.r.o., Technická 5, zast. advokátskou kanceláriou VRBA&PARTNERS, Sliezska 9, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného Krajského stavebného úradu v Bratislave, Lamačská cesta 8, Bratislava zo dňa 20. júla 2010 č. A-2010/1972-DLD o odvolaní právneho predchodcu žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2. augusta 2012 č. k. 1S 234/2010-51, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2. augusta 2012 č. k. 1 S 234/2010-51 z m e ň u j e tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zrušil rozhodnutie právneho predchodcu žalovaného zo dňa 20. júla 2010 č. A-2010/1972-DLD podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. a/ OSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie; žalobkyni priznal náhradu trov konania vo výške 321,67 €. Uvedeným rozhodnutím v spojení s rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Petržalka zo dňa 1. marca 2010 č. UKSP 1186-TX1/2008, 10-8 v znení opravy zrejmej chyby vydanej dňa 15. apríla 2010 pod č. UKSP 1186-TX1/2008, 10-8-1 bola dodatočne povolená stavebníkovi T.I.E.S., s.r.o. zmena stavby: „E.“ na stavbu „Y.“ - polyfunkčná nebytová budova s doplnkovou funkciou bývania, pred jej dokončením; stavba na pozemkoch parc. č. 2779/1,2, 2778/1, 2773, 2783, 2784/1,2,3,4, 2801/1, kat. úz. F.; v určenej objektovej skladbe, podľa projektovej dokumentácie vypracovanej G.. Y. U. C., F.. - aup. MEDIA s.r.o. v 05/2009.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že podľa jeho názoru správne orgány oboch stupňov v konaní nepostupovali náležite v intenciách ustanovení § 244 a nasl. OSP, § 3, § 32 a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok) a § 58, § 62, § 66, §

68, § 88a a § 140 zákona č. 50/1976 zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (stavebný zákon). Nezhodovali si vo veci dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, najmä vychádzali z neaktuálnych stanovísk dotknutých orgánov, riadne nezistili skutočný stav - nezaoberali sa vlastníctvom k pozemkom na parc. č. 2782 a zo skutkových okolností vyvodili nesprávny právny záver. Krajský súd bol názoru, že vlastníctvo k pozemku na parc. č. 2782 je potrebné preukázať či už na základe zmluvy alebo iného oprávnenia na realizáciu stavby. Nesúhlasil s názorom (právneho predchodcu) žalovaného, že daná skutočnosť nie je potrebné preukazovať, nakoľko vyplýva z pôvodného stavebného povolenia ŠSS 1943-327/96-Re-98 zo dňa 17. septembra 1996, nakoľko od vydania tohto povolenia došlo nielen k zmene stavebníka ale aj k zmene účelu posudzovanej stavby. Krajský súd ďalej vytkol žalovanému (právnenému predchodcovi), že vychádzal zo stanovísk, ktoré sa viazali na stavbu „Y.“ a niektoré sa viazali k zmenenej stavbe „Y.“ a mal za to, že žalovaný (právny predchodca) si mal zaobstaráť aktuálne stanoviská k zmenenej stavbe a nie pri rozhodovaní vychádzať zo stanovísk spol. Dalkia, Únie nevidiacich a slabozrakých Slovenska ako aj Hlavného mesta SR Bratislavy, viažucich sa k stavbe „Y.“. Taktiež jednotlivé stanoviská neboli stavebníkom dodané v lehote určenej prvostupňovým správnym orgánom. Krajský súd ďalej vyslovil záver, že zo skutkových okolností vyplýva, že správne orgány oboch stupňov nevenovali dostatočnú pozornosť tomu, či predmetná stavba nie je v rozpore s verejným záujmom chráneným stavebným zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania a osobitnými predpismi ako základný predpoklad na vydanie dodatočného stavebného povolenia v zmysle § 88a stavebného zákona. Zdôraznil s poukazom na čl. 44 Ústavy SR a § 17 ods. 1 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí, že verejný záujem na ochrane životného prostredia je mimoriadny, právny poriadok Slovenskej republiky tejto ochrane venuje zvýšenú pozornosť. V záujme tejto ochrany je prípustné obmedziť výkon niektorých práv jednotlivca, čo je markantné najmä v prípade stretu verejného záujmu na ochrane životného prostredia a súkromného práva, ktorým je napríklad vlastnícke právo. K námietke účastníka konania, že skutočnosť, namietaná žalobkyňou sa nedotkla jej práv a právom chránených záujmov a tiež, že žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná na podanie žaloby krajský súd uviedol, že podľa § 14 ods. 1 správneho poriadku je žalobkyňa účastníkom konania priamo zo zákona. Navrhovaná stavba priamo susedí s bytovými domami na Krásnohorskej ulici a vlastníci bytov a nebytových priestorov týchto bytových domov sú účastníkmi konania v zmysle § 59 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 139 ods. 2 písm. d/ stavebného zákona.

Proti uvedenému rozsudku podali včas odvolanie právny predchodca žalovaného - Krajský stavebný úrad v Bratislave a účastník ABA 1 s.r.o.

Právny predchodca žalovaného - Krajský stavebný úrad v Bratislave - sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako príslušný odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako nezákonný zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. S dôvodmi zrušenia rozhodnutia nesúhlasil. Uviedol, že nedodržanie stanovených lehôt na predkladanie jednotlivých dokladov bolo odôvodnené zdĺhavosťou pri vydávaní stanoviska Hlavného mesta SR Bratislavy ako aj zmenou projektu v priebehu konania. Stavebník v priebehu konania prejavil snahu v konaní aktívne spolupracovať so stavebným úradom s cieľom navodenia zákonného stavu a napokon všetky potrebné doklady ku konaniu predložil. Podľa názoru krajského stavebného úradu by bolo porušením práv účastníka konania - stavebníka a zásady materiálnej pravdy, ak by stavebný úrad pristúpil k vydaniu rozhodnutia o odstránení stavby. Nestotožnil sa s argumentáciou krajského súdu, že pri vydaní rozhodnutia vychádzal z neaktuálnych stanovísk. Uviedol, že v spise sa nachádza stanovisko spoločnosti Dalkia a.s. č. 1430/PR/2009 zo 4. decembra 2009 k projektu stavby „Y.“, rovnako ako stanovisko Hlavného mesta SR Bratislava č. MAGS ORM 51461/29513/09 zo dňa 30. septembra 2009, ktoré je vyjadrením mesta k zmenenej projektovej dokumentácii v tom zmysle, že zmeny v objeme a kapacitách navrhovaného investičného zámeru boli vykonané na základe zapracovania podmienok stanovených v záväznom stanovisku vydanom k stavbe „Y.“ pod č. MAGS ORM 44686/287738/08 zo dňa 27. februára 2009. Pokiaľ ide o zmenu funkčného využitia, bolo skonštatované, že táto nie je v rozpore s platným Územným plánom hlavného mesta SR Bratislavy, rok 2007 v znení zmien a doplnkov. Pokiaľ ide o vyjadrenie Únie nevidiacich a slabozrakých Slovenska, jej zástupca sa zúčastnil na ústnom konaní a vyjadril sa do zápisnice v tom zmysle, že z hľadiska nimi sledovaných záujmov nemajú k zmene stavby

námietky a zotrúvajú na platnosti svojho pôvodného stanoviska. Hlavné mesto SR Bratislava sa k danej veci vyjadrilo tromi stanoviskami. Súhlasným záväzným stanoviskom č. MAGS ORM 44686/287738/08 zo dňa 27. februára 2009 k stavbe „Y.“, v ktorom konštatovalo súlad stavby s Územným plánom hlavného mesta SR Bratislavy, rok 2007 v znení zmien a doplnkov. Po zmene projektu na stavbu „Y.“ sa hlavné mesto k projektu vyjadrilo stanoviskom č. MAGS ORM 44686/287738/08 zo dňa 27. februára 2009, v ktorom uviedol, že pokiaľ išlo o zmenu funkčného využitia, táto nie je v rozpore s platným Územným plánom hlavného mesta SR Bratislavy, rok 2007 v znení zmien a doplnkov. Tretie stanovisko k danej veci vyjadrilo Hlavné mesto SR Bratislava v rámci postupu podľa ustanovenia § 141b ods. 5 stavebného zákona, kde sa vyjadrovalo k námietkam účastníkov konania. V stanovisku č. MAGS ORM 33237/2010/357352 zo dňa 12. januára 2010 uviedlo, že potvrdzuje svoje predchádzajúce stanoviská, vyjadrujúce súlad stavby s platným územným plánom mesta. K problematike vlastníctva k pozemku parc. č. 2782 odvolateľ uviedol, že hlavný objekt je povolený na pozemkoch parc. č. 2781 a 2782, kat. úz. F., ktoré sú podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX vo vlastníctve stavebníka. Pokiaľ ide o existujúcu stavbu parkoviska na pozemku parc. č. 2782, podľa žalovaného (právneho predchodcu) nebolo potrebné, aby stavebník v tomto konaní preukazoval oprávnenie na jeho zastavanie, z dôvodu, že toto preukazoval už v pôvodnom stavebnom povolení č. ŠSS 1943-327/96-Re-98 zo dňa 17. septembra 1996, ktorým bola povolená stavba „E.“. Táto pôvodná stavba počítala so záberom parkoviska, s ponechaním jeho funkcie, pričom v tomto smere ostal stavebný zámer bez zmeny. V závere uviedol, že v rozhodnutí Krajského stavebného úradu v Bratislave boli dostatočným spôsobom stanovené podmienky na dokončenie stavby, ktorá bola kladne posúdená všetkými príslušnými dotknutými orgánmi. Prvostupňové ako aj druhostupňové rozhodnutie vychádzajú z dostatočne zisteného skutkového stavu veci ako aj z jeho správneho právneho posúdenia; boli vydané v súlade s príslušnými právnymi predpismi a dôvody, ktoré uviedol Krajský súd v Bratislave vo svojom rozsudku nezodpovedajú skutočnosti.

Účastník ABA 1 s.r.o. navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a konanie zastavil podľa § 250d ods. 3 OSP, alternatívne aby ho zmenil a žalobu zamietol. Uviedol, že v rámci stavebného konania doložil vyjadrenia všetkých príslušných dotknutých orgánov a predložil súhlasné stanovisko spoločnosti Dalkia zo 4. decembra 2009, ktoré je vyjadrením k stavbe s označením „Y.“, súhlasné vyjadrenie Únie nevidiacich a slabozrakých Slovenska na strane 4 zápisnice z ústneho rokovania dňa 23. novembra 2009 a súhlasné stanovisko Hlavného mesta SR Bratislava z 30. septembra 2009. Kópie všetkých uvedených dokladov pripojil aj k odvolaniu. Ďalej uviedol, že z priebehu konania má vedomosť, že Hlavné mesto SR Bratislava sa k stavbe s označením „Y.“ vyjadrilo aj vo svojom stanovisku č. MAGS ORM 33273/2010/357352 zo dňa 12. januára 2010, ktoré bolo vydané v súlade s ustanovením § 140b ods. 4 stavebného zákona, v ktorom bolo uvedené, že potvrdzuje svoje predchádzajúce stanoviská, teda aj svoje stanovisko zo dňa 30. septembra 2009, v ktorom sa hlavné mesto SR Bratislava vyjadrilo, že stavba „Y.“ nie je v rozpore s platným Územným plánom hlavného mesta Bratislavy, rok 2007. V odvolaní vymenoval všetky dotknuté orgány, ktoré sa súhlasne vyjadrili k stavbe s označením „Y.“ v takom čase, že od ich vydania neuplynul do vydania žalobou napadnutého stavebného povolenia viac ako jeden rok. Stavebné orgány si pri rozhodovaní v danej veci zaobstarali všetky potrebné súhlasné stanoviská dotknutých orgánov. Mal za to, že v čase rozhodovania stavebných orgánov boli splnené podmienky pre vydanie rozhodnutia a tiež, že žalobca v žalobe nenamietal vlastníctvo k pozemku parc. č. 2782. Krajský súd preto nerozhodoval v medziach žaloby, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uplatnil náhradu trov konania, ktoré vyčísľil.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP. Odvolanie prejednal podľa § 250ja ods. 2 prvá veta OSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Rozhodol rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené v súlade s ustanovením § 156 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Príslušný stavebný úrad - Mestská časť Bratislava - Petržalka rozhodnutím zo dňa 1. marca 2010 č. UKSP 1186-TX1/2008, 10-8 v znení opravy zrejmej chyby vydanej dňa 15. apríla 2010 pod č. UKSP 1186-TX1/2008, 10-8-1 dodatočne povolil zmenu stavby „E.“ na stavbu „ABA1, Betliarska ulica“ -

polyfunkčná nebytová budova s doplnkovou funkciou bývania v Bratislave-Petržalke stavebníkovi spoločnosti T.I.E.S s.r.o., Technická 5, Bratislava pred jej dokončením.

Z obsahu predložených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho preskúmavacieho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia právneho predchodcu žalovaného, ktorým bolo zmenené rozhodnutie príslušného stavebného úradu, Mestskej časti Bratislava - Petržalka zo dňa 1. marca 2010 č. UKSP 1186-TX1/2008, 10-8 v znení opravy zrejmej chyby vydané dňa 15. apríla 2010 pod č. UKSP 1186-TX1/2008, 10-8-1 tak, že došlo k spresneniu zákonných ustanovení, podľa ktorých stavebný úrad predmetnú stavbu dodatočne povolil, k doplneniu o podmienku č. 5 (stavba bude ukončená do dvoch rokov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia) a o podmienku č. 6 (stavebník je povinný podľa ustanovenia § 57 stavebného zákona ohlásiť špeciálnemu stavebnému úradu realizáciu objektu SO 02 Spevnené plochy a komunikácie a tento objekt stavebne ukončiť v čase do podania návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia na stavbu „Y.“). V závere výrokovej časti sa uvádza, že toto rozhodnutie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia Mestskej časti Bratislava - Petržalka zo dňa 1. marca 2010 č. UKSP 1186-TX1/2008, 10-8 v znení opravy zrejmej chyby vydané dňa 15. apríla 2010 pod č. UKSP 1186-TX1/2008, 10-8-1, ktoré Krajský stavebný úrad v Bratislave v ostatných častiach ponecháva v platnosti. Žalobkyňa bola účastníčkou stavebného konania podľa § 59 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 88a ods. 7 stavebného zákona, podľa ktorého účastníkmi stavebného konania sú osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté.

Námietky žaloby a tvrdenie o porušení zákona v konaní o dodatočnom povolení stavby vyhodnotil krajský súd ako dôvodné a z dôvodov, uvedených vyššie zrušil rozhodnutie právneho predchodcu žalovaného.

Z obsahu predložených administratívnych spisov najvyšší súd ďalej zistil, že v konaní o dodatočnom povolení stavby boli zadovážené stanoviská dotknutých orgánov k zmenenej stavbe (ABA1, Betliarska ulica). Konkrétne v časti administratívneho spisu, označeného „Q.“ sa pod číslom 2 nachádza stanovisko Hlavného mesta SR Bratislava k prepracovanej projektovej dokumentácii k stavbe „Y.“ č. MAGS ORM 51461/29513/09 zo dňa 30. septembra 2009, v ktorom sa po posúdení zaslanej dokumentácie stavby konštatuje, že zmeny v objeme a kapacitách navrhovaného investičného zámeru boli vykonané na základe zapracovania podmienok, stanovených v záväznom stanovisku Hlavného mesta SR Bratislavy vydanom k stavbe „Aptarmány a škôlka, Betliarska ulica“ pod č. j. MAGS ORM 44686/287738/08 dňa 27. februára 2009. V stanovisku sa konštatovalo, že pokiaľ ide o zmenu funkčného využitia, táto nie je v rozpore s platným Územným plánom hlavného mesta SR Bratislavy, rok 2007 v znení zmien a doplnkov. V tej istej časti administratívneho spisu sa pod číslom 4 nachádza aj stanovisko Hlavného mesta SR Bratislava č. MAGS ORM 33237/2010/357352 zo dňa 12. januára 2010 k podaným námietkam v konaní o dodatočnom povolení zmeny stavby „E.“ na stavbu „Y.“, ktorým Hlavné mesto SR Bratislava potvrdilo podľa § 140b ods. 5 stavebného zákona záväzné stanovisko hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy k investičnej činnosti č. j. MAGS ORM 44686/287738/08 zo dňa 27. februára 2009, vydané k investičnému zámeru Apartmány a škôlka, Betliarska ako aj stanovisko č. j. MAGS ORM 51461/295131/09 zo dňa 30.9.2009, vydané k stavbe „Y.“ na podklade prepracovanej dokumentácie pôvodného investičného zámeru na základe podmienok cit. záväzného stanoviska. V ďalšej časti administratívneho spisu, označeného „VII. ABA 1 Betliarska 1Námietky v konaní 2 Zápisnica 3 Nahliadnutia“ sa pod č. 76 v zápisnici Mestskej časti Bratislava-Petržalka, spísanej dňa 23. novembra 2009 o priebehu ústneho rokovania vo veci konania o dodatočnom povolení zmeny stavby, nariadeného podľa § 88 a § 88a stavebného zákona na štvrtej strane zápisnice nachádza vyjadrenie p. W., zástupkyne Únie nevidiacich a slabozrakých Slovenska, že z hľadiska nimi sledovaných záujmov nemajú námietky k zmene stavby. V spise sa nachádza aj stanovisko spoločnosti Dalkia a.s. č. 1430/PR/2009 zo 4. decembra 2009.

Z uvedeného vyplýva, že v konaní o dodatočnom povolení zmeny stavby boli vyžiadané stanoviská dotknutých orgánov k zmene stavby. Nemožno pritom prisvedčiť ani tomu tvrdeniu žalobkyne, že stavebný úrad porušil ustanovenie § 88a stavebného zákona v časti ukladajúcej mu nariadiť odstránenie stavby z dôvodu nepredloženia požadovaných dokladov v určenej lehote, lebo tomuto tvrdeniu nekorešponduje platná právna úprava, konkrétne ustanovenie § 88a ods. 7 stavebného zákona, podľa ktorého sa na konanie o dodatočnom povolení stavby primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66. Pokiaľ

ide o problematiku parkoviska na pozemku parc. č. 2782, už pôvodná stavba počítala so záberom parkoviska, s ponechaním jeho funkcie a v tomto smere ostal stavebný zámer bez zmeny. Nebol preto dôvod požadovať od stavebníka v tomto konaní, aby nanovo preukazoval oprávnenie na jeho zastavanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností dospel k záveru, odlišnému od záveru krajského súdu. Príslušné stavebné orgány postupovali v konaní o dodatočnom povolení zmeny stavby v súlade s ustanoveniami správneho poriadku a stavebného zákona a pred rozhodnutím si zadovážili dostatok skutkových podkladov. V súdnom preskúmovacom konaní neboli zistené také vady konania pred stavebnými orgánmi, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a na ktoré by súd musel podľa § 250i ods. 3 prihliadnuť. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 220 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP zmenil a žalobu zamietol.

O náhrade trov celého súdneho preskúmovacieho konania rozhodol podľa § 224 v spojení s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 prvá veta OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnej žalobkyni náhrada trov odvolacieho konania nepatrí; žalovanému a účastníkovi konania nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.